

Oude Boekhandel in diepe slaap

Het kan nog wel even duren, de bijzondere toestand waarin de 'Oude Boekhandel voorheen H.W. Meyer jr' verkeert. De tweedehands boeken in de etalages van het winkeltje Korte Jansstraat 2 staan er zielig bij. Verbleekt en verstoofd, na jaren waarin niemand naar ze omkeek.

De winkel is dicht, sinds mensengeugen. Ze is nog een tijdje twee dagen in de week open geweest, en daarna helemaal niet meer. Volgens de eigenaar, Virginie Driessen, is het wél de bedoeling dat de boekhandel ooit weer tot leven komt. 'De winkel is al heel lang in handen in de familie, en we blijven er voor vechten. Achter de schermen gebeurt veel. Ik verpats het niet. Ik wil het weer mooi maken'. Mevrouw Driessen wil niet in krant zeggen wat er precies aan de hand is. Slechts een tipje van de sluier mag worden opgelicht: ze is verwickeld in procedures tegen de gemeente.

Loswoelen

Het lijkt alsof er lange jaren geen enkel onderhoud is gepleegd. In elk geval heeft de voorkant dringend een verfje nodig. De glazenwasser mag ook wel eens langskomen; de vitrage op de bovenverdiepingen krijg je waarschijnlijk nooit meer schoon. Maar aan de achtergevel is er volgens de eigenaresse wel degelijk wat gebeurd. Er is daar stevig gerestaureerd.

Virginie Driessen erfde het rijksmonument van haar vader, die de zaak sinds 1946 bezat. In zijn tijd werden er behalve tweedehands boeken ook schoolboeken verkocht. Op den duur raakte de winkel zo vol met boeken dat het meubilair er onder verdween. Tenminste, dat zegt Niek Waterbolk, die in zijn jonge jaren nog anderhalf jaar in de Oude Boekhandel werkte. Waterbolk, nu galeriehoudster in de Schoutenstraat, gebruikte zijn tijd om de winkel 'een beetje los te woelen'. Hij organiseerde onder meer een grote uitverkoop in een leegstaande garage. Voor de Korte Jansstraat zou het mooi zijn als er weer wat ging gebeuren op nummer 2, want zo is het niks. •

Doorie boel op nummer 2 © Job de Jong

Ingezonden

Wim Geradts

Rariteiten

Utrecht is nog steeds bezig een ziel te zoeken. Het valt ook niet mee om vierhonderd jaar na de losmaking van de plaatselijke r.k. curie een nieuwe band te moeten aangaan met iets dergelijks wat Cório heet. Dat moet ontworteling geven.

Punt 1: de avondverlichting van de Domtoren castreert de toren. Het licht is Eftelingig, maar het markante steile puntdak wordt niet aangeschenen. Zo blijft die verlichte Dom een soort

staande laat-gothische penis na duch-tige besnijdenis.

Punt 2: op de Radboudtraverse is een kanjer van een theepot neergezet, volgens de bedenker iets huiselijks 'om tegenwicht te bieden tegen alle haast van Hoog-Catharijne'. Ja? Had dan liever een huiskamertafeltje neergezet met een gezin van vrijdagmiddag vier uur in ware grootte. Zo'n kanjer-pot is exact HC-gedrijf!

Punt 3: Aan het prachtige stuk baksteenarchitectuur van HGB III klampt zich nog steeds een soort UFO vast. Dat is al een ziekelijk bedacht ding dat

niet bestaat, maar ook maakt het ding HGB III visueel kapot, al decennia.

Punt 4: een of ander semi-officieel overheidsorgaan schrijft Utrecht tegenwoordig met twee verschillende kleuren. Van Utrecht is het deel ECHT anders gekleurd. Wat een vondst niet? De graficus-van-dienst heeft vast opslag gekregen en minstens veel lof. Van zijn omgang met taal is dit intussen een dieptepunt. Het was toch helemaal latijn, dat 'Utrecht' en de laatste lettergreep was op z'n Nederlands toch 'trecht'? Echt hoor! Raar - zoveel goedkoopte in één stad. •